

450 marek polskich
miesięcznie

Zagranicą miesięcznie **800** Mk

Konto czekowe PKO Nr 140.256

Cena **20 Mk**
numeru

Reklamacje otwarte są wobec od
opłaty pocztowej. — Reklamacje
reklamistów nie zwraca bezinteresownych
listów nie uwzględnia.

NAPRZÓD

Organ Polskiej Partii Socjalistycznej

Wychodzi codziennie o godz. 6 rano z wyjątkiem dni poświątecznych

Redakcja i Administracja:
Kraków, Dunajewskiego 5.

Telefon Redakcji Nr. 396.

Telefon Administracji Nr. 310.

Adres telegr.: Naprzód Kraków.

Dział inseratowy:

Powszechne biuro reklamy

„PRASA”

Kraków, Karmelińska 16, tel. 20-86.

Konto czekowe 149.975.

„Społeczna rola ziemian”

Pod powyższym tytułem czytamy w Nr. 39 „Przeglądu Ziemiańskiego” z dnia 19 grudnia ub. r. artykuł ks. Jana Rostworowskiego.

„Przegląd Ziemiański” artykuł ten zaopatrzył wstępem, w którym czytamy: „W listopadowym zeszycie krakowskiego „Przeglądu Powszechnego” znalazł się artykuł ks. Jana Rostworowskiego, poświęcony sprawie, która nas najbardziej i najbliższej obchodzi, a pełen tak głębokich i pięknie wypowiedzianych myśli, że uważamy za obowiązek zapoznać z nim czytelników w obszernych wyjątkach”.

Z temi „pięknymi myślami” postaramy się i my zapoznać czytelników naszych, tu tylko pragniemy zaznaczyć, iż to co mówi o ziemianstwie autor jest niewątpliwie ciekawe, a jeszcze ciekawsze jest to, czego nie mówi.

Ks. Jan Rostworowski pochodzi z obszarniczej rodziny małopolskiej. Ale w art. swoim o „Społecznej roli ziemian” nie wspomina o tem, że nigdzie obszarnicy nie wyzyskują tak robotników rolnych, jak właśnie w Małopolsce. Ani ks. J. R., ani też „Przegląd Ziemiański” słowkiem nie nadmieni, iż w Małopolsce dzieją się rzeczy potworne z punktu widzenia społecznego i moralnego. Rozbój, dokonywany tam w biały dzień nad robotnikami rolnymi jest potwornością.

Albo czyż to może rozczulać ks. J. Rostworowskiego, on zajęty jest jedynie i wyłącznie sprawą reformy rolnej, i stara się brać obszarniczą naukę: sposobu wykreślenia się sianem od skutków reformy rolnej!

Ks. J. R. zgrabnie zabiera się do rzeczy. Píše: „Chociażby szlachta nie miała na sumieniu żadnych win względem chłopów, chociażby fałszywa demokracja, a u nas i podszepty rządów zaborecznych, nie były wszczepiały w duszę ludu społecznej trucizny, musiał koniecznie rozpocząć się ten ruch, którego pierwszym etapem było uwłaszczenie włościan, a ostatnim wywłaszczenie panów”.

Dalej przechodzi ks. J. R. na tej samej stronie do określenia własności, która niby ma być punktem przeciwko reformie rolnej i tak píše: „Stąd to na nic się nie zda apelować do prawa własności dla obrony posiadania ziemi. Prawo własności nie tylko jest święte i niezakwestionowane, ale — może napewno na to liczyć — nigdy nie ulegnie ogólnemu zapoznaniu”.

Jednakże kilka słów niżej skręca ks. J. R. w bok i mówi:

„Mimo to jednak w tym wypadku nie pomoże, bo jak powiedzieliśmy wyżej, nawet takie czyny, które są bezpośrednio bezprawne, bywają funkcją wyższej sprawiedliwości. Na darmo więc wyrzekać na przewrotność stronnictw i na zgubność ich hasel!” Dalej tłumaczy ks. J. R. swoim pupilom, że:

„stronnictwa mogą być przewrotne, ale prawy społeczne są mądre i niezachwiane, bo są Boże”.

Czytelnicy po tych wynurzeniach ks. J. R. napewno przypuszczają, iż ks. J. R. jest zwolennikiem reformy rolnej, ba, nawet rewolucji, gdyż gwałt, dokonany w imię racji społecznej może być „funkcją wyższej sprawiedliwości”. Ale tu następuje niespodziewany wniosek. Ks. Rostworowski zachęca do walki z reformą rolną i powiada tak: „Jeżeli ludowi słusznie wolno dążyć do pewnej reformy agrarnej, to obywatelstwu nie tylko wolno, lecz należy bronić do ostatka swego stanu posiadania”. A więc ks. Jan Rostworowski propaguje w najczystszej formie walkę klas!

Dalej ks. J. R. píše, jakto obszarnicy mają bronić swego stanu posiadania. Prowadząc w rzeczywiście walkę klasową, walkę o swój

stan posiadania — obszarnicy mają się chłopom narzucić na opiekunów. „Rola ziemianina jest po pierwsze być naturalnym łącznikiem między władzami krajowymi a włościanstwem okolicznym. powtórę stać na czele wszystkich dzieli i stowarzyszeń, które dla moralnego i materialnego podniesienia chłopów w danej okolicy istnieją”.

Ladnie by chłopom wyglądali, gdyby do swojej owczarni wpuścili wilków obszarniczych, którzyby im przychodzili z pomocą „moralną i materialną”.

Spryt ks. J. R. polega na tem, że z jednej strony wzywa brać obszarniczą do walki klasowej przeciwko reformie rolnej a z drugiej każe niby to opiekować się „materialnie i moralnie” chłopem.

Szczytem obłudy jest, gdy ks. J. Rostworowski błogosławiąc obszarników na drogę „uspo-

leczenia” chłopów, aby się wyrzekli reformy rolnej píše: „Dla tego jest to dziś jednym z pierwszych obowiązków ziemianstwa, by w imię zasad wiary, w imię miłości ojczyzny, i własnego dobrze zrozumianego interesu rugować z serc i z nawyknień mowy wszelką względem włościanstwa zawiść i wzdargę. Jeśli się zajdzie w ich położenie, w pamięć wiekowych krzywd i niski stopień kultury, jakim obdarzyło ich społeczeństwo, w intensywność trucizny, jaką codziennie są karmieni — doprawdy nie trudno ich wyrozumieć, a wyrozumiawszy przebaczyć”!

A więc ks. Rostworowski „przebacza” chłopom, że cierpieli „wiekowe krzywdy”!... Przebacza chłopom, że dążą do reformy rolnej — ale radzi obszarnikom, aby zrobili wszystko dla udaremnienia reformy, dla „obrony swego stanu posiadania”...

Nic dziwnego, że jezuicko-obłudne wywody ks. Rostworowskiego spotkały się z tak gorącym poklaskiem „Przeglądu Ziemiańskiego”.

J. Kwapiński.

Podpisanie układów polsko-francuskich

Paryż. (PAT). Dnia 5 b. m. podpisane zostały następujące trzy układy polsko-francuskie: 1) układ wzajemny, dotyczący mienia i praw osób prywatnych, 2) konwencja w sprawie eksploatacji polskich źródeł naftowych, 3) konwencja handlowa. Ze strony francuskiej dokument pod-

pisali Poincaré i Dior, ze strony polskiej poseł Zamoyski i radca Doleżał. Z chwilą podpisania wymienionych układów wchodzi w życie konwencja polityczna polsko-francuska, podpisana w lutym 1921.

Papież Pius XI do Polski

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu”).

Warszawa, 7 lutego.

Posel polski przy Watykanie p. Skrzyński nadał do ministerstwa spraw zagranicznych obszernie sprawozdanie o przebiegu konklawe. Ze sprawozdania wynika, że natychmiast po ogłoszeniu wyniku głosowania papież zwrócił się do kardynałów polskich z następującymi słowami:

„W waszych osobach widzę i pozdrawiam Polskę. Błogosławie jej i proszę jej synów, aby się za mnie modlili, widziałem bowiem, jak Polacy modlić się umieją. Powiedzcie Polakom, że kochałem i nadal kochać będę drogą Polskę, za którą nigdy modlić się nie przestane”.

Telegram powitalny Sejmu

Warszawa, 7 lutego.

Marszałek Sejmu Trampeński wysłał do Watykanu w imieniu Sejmu telegram z wyrazami hołdu dla papieża. Marszałek stwierdza, że Polskę z Watykanem łączą tradycyjne stosunki.

Wyłom w tradycyi

Wiedeń. (PAT). „Neue Freie Presse” donosi: Udzielenie przez papieża Piusa XI błogosławieństwa z zewnętrznej loży bazyliki było zerwaniem z tradycją. Od czasu Leona XIII papież nie ukazywał się poza obrębem Watykanu. Pojawienie się papieża w loży zewnętrznej od strony placu św. Piotra jest nadzwyczajnie śmiałym krokiem nowego papieża.

Gaspari znowu sekretarzem stanu

Rzym. (PAT). „Corriere d'Italia” dowiadyuje się, że papież zatwierdził kardynała Gaspariego na stanowisku sekretarza stanu.

Możliwość zgody z Włochami

Rzym. (PAT). Sfery rządowe są zadowolone z wyboru nowego papieża, którego uważają za zwolennika porozumienia z Kwirynałem.

Wyjazd Karachana do Moskwy

Warszawa. (Tel. wł. „Naprzodu”) Posel sowiecki w Warszawie Karachan wyjeżdża w piątek do Moskwy dla porozumienia się ze swym rządem. Karachan będzie zastępował komisarza ludowego dla spraw zagran. Cziczierina, który wyjedzie na konferencję do Genui.

Rokowania handlowe polsko-rosyjskie

Warszawa. (Tel. wł. „Naprzodu”) Rokowania handlowe między Polską a Rosją rozpoczną się w przyszłym tygodniu w Warszawie. Część ekspertów z Moskwy już przybyła do Warszawy.

Ukraina chce wywieźć polski zapas jęczmienia

Warszawa. (Tel. wł. „Naprzodu”). Przedstawicielstwo Ukrainy sowieckiej zwróciło się do rządu

polskiego o pozwolenie na wywóz z Polski do Ukrainy całego zapasu jęczmienia, który ma być użyty na zasiew. Rezultat tej próby dotychczas jest nieznany.

Organizacja kościoła prawosławnego w Polsce

Warszawa. (Tel. wł. „Naprzodu”) W najbliższych dniach „Monitor polski” ogłosi statut kościoła prawosławnego w Polsce. Statut ten przejęty jest duchem liberalnym i w kołach duchowieństwa prawosławnego spotkał się z życzliwym przyjęciem.

Zniesienie ograniczeń prawnych żydów

Warszawa. (PAT). Rząd wniósł do Sejmu ustawę o zniesieniu przepisów prawnych, ograniczających równouprawnienie żydów w byłym zaborze rosyjskim.

Z powodu reformy rolnej

Socjaliści ślascy przeciw ludowcom

Konferencja okręgowa PPS w Cieszynie

W niedzielę 22 stycznia br. odbyła się w Cieszynie okręgowa konferencja mężów zaufania PPS, na której było zastąpionych 20 miejscowości przez 40 delegatów. Przewodził tow. Barabosz, sekretarzem tow. Kuchajda.

Posel tow. Reger zdawał sprawozdanie z działalności Okręgowego Komitetu Robotniczego w Cieszynie i omówił obecną sytuację na Śląsku. Wskazał na niedemokratyczny sposób mianowania komisarzy administracyjnych w gminach, oświadczając, że Komisja Rządowa opracowuje projekt ustawy wyborczej do gmin, które mają być w najbliższej przyszłości przeprowadzone, o ile nie nastąpi w międzyczasie jakaś niepodzianka ze strony rządu centralnego w Warszawie. Następnie zdał sprawozdanie z działalności Klubu posłów PPS. Wskazał na ciężkie zmagania się posłów socjalistycznych z potężniejszą coraz bardziej reakcją polską, zdążającą z zaciętością do zdławienia klasowego ruchu robotniczego w Polsce. Walka z reakcją w Polsce jest o dużo trudniejsza, niż w sąsiednich państwach, ponieważ proletaryat i ludność miejska tworzą zaledwie 20 proc. ogółu ludności, która jest w przynajmniej większości rolniczą. Wskazał także na gotujący się ponownie zamach reakcji na 8-mio godzinny dzień roboczy, oraz na grożące ciągle jeszcze niebezpieczeństwo uchwalenia w Sejmie ustaw wyjątkowych przeciw klasie pracującej.

Następnie posel tow. Reger referował sprawę reformy rolnej na Śląsku. W przemówieniu swoim wskazał na demagogiczną robotę ludowców śląskich, którzy zapatrzeni w swoją egoistyczną kieszeń, chcą rozparcelować obszary b. Komory Cieszyńskiej ze szkodą nierolniczej ludności a w szczególności z ogromną szkodą i podeptaniem praw do życia robotników rolnych, których ludowcowa parcelacja dzierżawna pozbawia pracy i dachu nad głową i niszczy zdolny do produkcji warsztat pracy dla wzbogacenia żarliwych bogatych chłopów, którzy z niedawnych Ślązakowców przemienili się w patryotycznych ludowców. Zdał dalej krótkie sprawozdanie z interwencji u ministra rolnictwa, u którego był z delegacją wysłaną przez robotników rolnych. Wobec tego, że Rada ministrów zajmuje się obecnie kwestią własności dóbr Habsburgów i że Klub posłów socjalistycznych prowadzi w tej sprawie rokowania z kompetentnymi czynnikami, należy oczekiwać, że część wniosku uchwalonego w Skoczowie a przedłożonego przez mówcę Klubowi posłów socjalistycznych, stanie się bezprzedmiotową. W końcu poleca, by wszyscy robotnicy rolni wnieśli jak najprędzej ostemplowane podania o przydział ziemi.

Tow. Polok wskazuje na niesłabnącą i ruchliwą działalność ludowców, którzy śpieszą się na łeb, ażeby społeczeństwo a szczególnie robotników rolnych postawić przed faktem dokonanym. Robotnicy rolni nie mogą spokojnie patrzeć, aż ich bogaci chłopci puszcza z torbami, lecz muszą się bronić przed krzywdzącą ich parcelacją ludowców. Wyraża imieniem robotników rolnych niezadowolenie z tego, że Klub posłów socjalistycznych odrzucił nagły wniosek posła Regera. Następnie odczytał rezolucję, która po dłuższej dyskusji, w której zabierali głos tow. Herz, Zieleznik, Raszka i inni, została z poprawką tow. Regera jednogłośnie uchwaloną. Rezolucja brzmi:

„Zebrani na Konferencji OKR PPS dnia 22 stycznia 1922 w Cieszynie mężowie zaufania uchwalają:

1. Konferencja protestuje przeciwko przeprowadzeniu parcelacji dzierżawnej dóbr Komory Cieszyńskiej, zamierzonej obecnie przez Gl. U. Z. w Warszawie, natomiast Konferencja domaga się, aby wykonanie reformy rolnej na Śląsku Cieszyńskim oddane zostało zgodnie z obowiązującymi ustawami o reformie rolnej i o samorządzie Województwa Śląskiego, przysługującemu autonomicznemu Rządowi Województwu wzgl. Sejmowi Śląskiemu, albowiem tylko ten Sejm potrafi sprawę tę załatwić na korzyść robotników rolnych i przemysłowych na Śląsku Cieszyńskim.

2. Konferencja protestuje przeciwko odrzuceniu przez Klub PPS wniosku nagłego, postawionego przez posła tow. Regera, który to wniosek uchwalony został jednomyślnie przez konferencję robotników rolnych w Skoczowie.

Konferencja domaga się od Klubu PPS w Sejmie warszawskim, aby wnioski te poparł z całą siłą i je przeprowadził.

3. Konferencja stwierdza, że przeprowadzenie reformy rolnej w zamierzony obecnie sposób jest niczem więcej, jak wprowadzenie przez p. Bobka zupełnej anarchii w stosunku gospodarcze i administracyjne na Śląsku Cieszyńskim.

4. Konferencja stwierdza, iż obietnica przydziału, względnie nadania ziemi robotnikom rolnym jest jawnym oszustwem i naigrawaniem się z nędzy ludu robotniczego. Albowiem: żaden robotnik rolny nie jest w stanie złożyć zgóry wymaganej należytości za pomiary, skutkiem czego roli tej nie otrzyma robotnik, któremu ją przyznano, lecz jego zastępca, bogaty rolnik — dorobkiewicz wojenny.

Jak ministerstwo przemysłu wykonywa ochronę pracy w górnictwie

I.

W konstytucji naszej stwierdzono, że praca jest podstawą bogactwa narodu. Jeżeli to jednak nie ma pozostać pustym frazmem i obłudnym naigrawaniem się z pracy, musi znaleźć zastosowanie tam, gdzie się ta praca odbywa. Praca w górnictwie i w przemyśle hutniczym należy do najbardziej szkodliwych dla zdrowia i niebezpiecznych dla życia, należałoby więc w tych gałęziach pracy warunki bezpieczeństwa i urządzeń sanitarnych poddać szczególnej opiece. — Niestety, jak we wszystkich dziedzinach życia tak i tu widzimy zaniedbanie ze strony tych czynników, rządowych, których obowiązkiem jest dbać chyba nie o nabijanie kieszeni przedsiębiorców zyskami z pracy robotników, ale przede wszystkim strzeżenie, by praca bez szkody dla robotników była, jak mówi konstytucja, podstawą bogactwa narodu.

Ministerstwo przemysłu i handlu uparło się zatrzymać ochronę pracy w kopalniach i hutach w zakresie swoich czynności, lecz każdy, kto się bliżej zainteresuje tem, jak powyższe ministerstwo wywiązuje się z tego zadania, musi odnieść wrażenie, że ministerstwo to tylko dlatego z takim uporem wbrew ogólnemu żądaniu robotników wzięło na siebie ten obowiązek, aby z tej ochrony właściwie nic nie było, by przemysłowcy mogli bezkarnie narażać zdrowie i życie robotników.

Ze wstydem musimy przyznać, że wykonywanie ochrony pracy w kopalniach i hutach za czasów rosyjskich było więcej bezstronne i jakkolwiek przemysłowcy i wtedy umieli obejść za rządzenia władz szczególnie w wypadkach związanych z wydatkami finansowymi, jednak rosyjskie władze (choćby tylko ze względu na możliwość otrzymania łapówki) starały się wyżyłkować przepisy chroniące robotników. W wypadkach poważniejszego zaniedbania przepisów o ochronie pracy przemysłowcy byli pociągani do surowej odpowiedzialności sądowej, a władze rosyjskie ogłaszały corocznie statystykę niebezpiecznych wypadków, podając powody tychże. Obecnie żyjemy już czwarty rok w wolnym państwie polskim, a urzędy nasze nie uznają za właściwe podawać do publicznej wiadomości ilość niebezpiecznych wypadków i zasłabnięć w górnictwie i hutnictwie. Czyżby wszystko było u nas w jaknajlepszym porządku?

Według moich obserwacji na stanowisku sekretarza okręgowego związku górniczego stosunki bezpieczeństwa i zdrowotności w kopalniach i hutach są wprost przerażające, o czym świadczy nadmierna ilość niebezpiecznych wypadków i straconych dni pracy z powodu chorób. Statystyka wypadków i chorób, podana do publicznej wiadomości, byłaby bardzo interesującym choć zarazem i smutnym dokumentem lekceważenia zdrowia i życia ciężko pracujących robotników przez kapitalistów i rząd.

Dla charakterystyki stosunków ochrony pracy pod władzą ministerstwa przemysłu wystarczy, gdy przytoczę szczegóły masowych wybuchów w lecie ubiegłego roku, kiedy w przeciągu tygodnia wyleciało szereg prochowni w powietrze, a wielu robotników straciło życie, ludność

5. Konferencja protestuje jaknajenergiczniej przeciwko rozkawałkowaniu dworów (jak Kalembyce, Bażanowice, Mnich itp.), położonych w pobliżu miast i zakładów przemysłowych, które powinny być zatrzymane w ręku państwa, jako zapas ziemi na rozbudowę miast, kolonii robotniczych i dla urzędników oraz na ogródki i zagonki dla robotników przemysłowych.

6. Konferencja domaga się od rządu, aby jak najspieszniej przystąpił do budowy pomieszczeń i kolonii robotniczych.

W dalszym ciągu konferencji omawiano sprawę akcyi wyborczej i przygotowania się do nadchodzących wyborów do gmin, Województwa i Sejmu. W tym celu uchwalono podzielić Śląsk na 5 powiatów agitacyjnych, a to: Cieszyn, Skoczów, Ustroń, Bielsko i Dziedzice-Czechowice. Uchwalono odbyć dnia 29 bm. konferencję w tej sprawie w wymienionych miejscowościach.

Na wniosek tow. Zieleznika uchwalono zorganizować w Czechowicach sekretariat partyjny.

Po udzieleniu wyjaśnień na różne zapytania delegatów, zakończono konferencję o godz. 4 popołudniu.

poniosła straty materialne i tylko dzięki przypadkom katastrofy te nie pociągnęły za sobą jeszcze więcej ofiar i strat. Ministerstwo przemysłu do dziś dnia dyskretnie milczy o powodach katastrofy, czując, że winę wypadków musiałoby przyjąć na siebie. Pozwolenie na używanie materiałów wybuchowych bez poprzedniej analizy tychże, gdyż inaczej nie można sobie wytlumaczyć faktu, jak mogły kopalnie przez szereg miesięcy używać materiałów, które za podniesieniem się temperatury same się zapalały, było karygodnym lekceważeniem życia robotników i ludności zamieszkałej w obrębie przedsiębiorstw. Śluszność naszego twierdzenia, udawadnia fakt, że urząd górniczy, kiedy jedna prochownia za drugą zaczęła wylać w powietrze, zamiast wydać polecenie zniszczenia niebezpiecznych materiałów w sposób nieszkodliwy dla ludzi i ich mienia „szukał” bolszewików” jako rzekomych sprawców, aż nareszcie zdecydował się wydać polecenie usunięcia, lecz oczywiście już z tym skutkiem, jak to miało miejsce na kopalni „Renard”, gdzie zarząd każał przenieść je niżej pod ziemię (kalkulując widocznie, że materiał ten kosztuje wiele pieniędzy, a ludzie nie), gdzie wybuchy, zabijając siedmiu robotników, a gdyby wybuch nastąpił o 20 minut później, ofiarą wypadku padłoby z górą siedmiuset robotników! Szczęście, że wybuch nastąpił podczas zmianie dniówki, gdy jedni robotnicy opuścili już pracę, a drudzy nie zdołali jeszcze zejść na dół. Powyższy fakt ilustruje dosadnie, jak przemysłowcy przyzwyczajeni do pobażliwości urzędów, podległych ministerstwu przemysłu i handlu lekceważą ich rozporządzenia. Do tej chwili nie słychać nawet, by zarząd kopalni „Renard” lub dostawcy tych materiałów pociągnięci zostali do odpowiedzialności i winni nie zostali ukarani za to rozmyślne pozbawienie życia tych robotników.

Ponadto pewnem jest, że urzędy, które są organami ministerstwa przemysłu i handlu nie prowadzą kontroli nad materiałami wybuchowymi, nie znają składników tych materiałów, a przecież każdy wie, że użycie do fabrykacji pewnych składników o właściwościach trujących naraża pracujących na utratę życia lub powolne konanie, zależnie od ilości trucizny zawartej w materiale wybuchowym. Za granicą specjalne urzędy zajmują się analizą materiałów strzelniczych mających być użytymi do pracy przez górników. Górnicy skarżą się, że po ostrzeżeniu dostają zawrotu głowy, że materiały te powodują nadmierną ilość zepsutego powietrza, które wskutek braku dostatecznej wentylacji nie znajduje ujścia.

Śmiem również stwierdzić na podstawie skarg pracujących na kopalniach, że wskutek braku dozoru ze strony władz prowadzi się masę robót w warunkach zabójczych, które w każdym kraju pod grozą więzienia są zakazane. — Liczne są wypadki omdlenia robotników, którzy się wydobywa w stanie bezprzytomnym, a często przypadkiem zostaje odkryty robotnik omdlały lub już zmarły.

Ministerstwo przemysłu i przemysłowcy bro-

nią się ze wszystkich sił przeciw słusznym żądaniom związku górniczego, aby członkom komitetów kopalnianych wolno było kontrolować warunki pracy na dole i przedstawiać swoje spostrzeżenia kierownictwu robót, względnie przedstawicielom władz. Widocznie zbyt wiele jest do ukrycia, zbyt wielka obawa, by opinia publiczna nie dowiedziała się, jak przemysłowcy przy pomocy rządu szafują zdrowiem i życiem proletariatu górniczego.

Proletariat górniczy musi przystąpić do wal-

ki o wyłączenie inspekcji pracy z pod atrybucji ministerstwa przemysłu i handlu i oddanie tego prawa temu ministerstwu, które w tym celu powstało, t. j. ministerstwu pracy i opieki społecznej i wykonywanie inspekcji pracy w górnictwie przy współudziale inspektorów wybieranych przez samych robotników. Walkę o wprowadzenie takiej inspekcji prowadzić będziemy z całą bezwzględnością, gdyż chodzi tu o najwyższe dobro narodu: zdrowie i życie pracujących.

Jan Stańczyk.

Strejk kolejowy w Niemczech

Sytuacja wewnętrzna w Niemczech zaostriżyła się znacznie. Ruch strejkowy wzmagają się i wybuch nowej walki rewolucyjnej zdaje się zbliżać. Nie ponoszą za to odpowiedzialności przywódcy niemieckiej klasy robotniczej. Pomimo różnic taktycznych są oni wszyscy rozważni i patrzą na dalszą metę; za cel stawiają sobie wychowanie klasy robotniczej, ażeby dojrzała do wielkiej przemiany, — program „putschów“ i zamachów, propagowany przez komunistów, nie znajdują uznania wśród robotników. Jeżeli tedy robotnicy raz po raz chwytają się środków, jakich im dyktuje rozpacz, odpowiedzialność za to ponosi rządząca burżuazja, jej krótkowzroczność i „energia“, z którą chce konserwować obecny, ba: krutujący porządek i ład społeczny. Tak więc w ostatnim czasie kolejarze niemieccy przystąpili do walki. Strejk nie wybuchł na podłożu ekonomicznym. Zagrożone jest prawo koalicji, w obronie którego niedawno toczyła bój także polska klasa robotnicza. W r. 1918, kiedy robotnicy stanowili dźwignię rewolucji europejskiej, przyznawano im wszędzie prawa, jakie mieli wpisane na swym sztandarze; obecnie rządy, utrwalając swe pozycje, celowo pracują nad odjęciem tych praw proletariatu. Zjawisko to powtarzało się już nieraz w historii i powtarzać się będzie, dopóki klasa robotnicza nie zdobędzie sobie decydującego wpływu na dzieje, nie rozwinię takiej potęgi, że wszelkie wysiłki mniejszości antyludowej pozostaną daremne. Obecnie proletariat nie ma jeszcze takiej potęgi, a organizacja jego została rozbita przez zwolenników taktyki „putschizmu“. Z tego powodu robotnicy wszędzie muszą zajmować postawę defensywną wobec ataków rządów i kapitalistów. Dlatego z niepokojem spoglądamy w stronę walczących kolejarzy niemieckich i życzymy im zwycięstwa nad przeciwnikami.

Niemiecka klasa robotnicza posiada trzy wielkie organizacje zawodowe. Pierwszą z nich jest Ogólny Niemiecki Związek Zawodowy („Gewerkschaftsbund“), do którego należy olbrzymia większość pracowników fizycznych, drugą Ogólny Wolny Związek Funkcjonariuszy (Angestelltenbund), t. zw. Afa, do którego należą funkcjonariusze prywatnych warsztatów pracy, osta-

tnią wreszcie Niemiecki Związek Urzędników. Dwie pierwsze organizacje oddawna szły ręką w rękę, natomiast w trzeciej przeważały wpływy burżuazyjne. Dotychczas nie udało się utworzyć wspólnej platformy, na której mogłoby nastąpić zbliżenie wszystkich trzech organizacji. Z tego powodu ogół kolejarzy rozszedł się także na dwie grupy, z których jedna idzie ze Związkiem Urzędniczym, druga należy do socjalistycznego związku zawodowego.

Ta pierwsza grupa, kierowana przez neutralnych pod względem politycznym urzędników, żądała niedawno od rządu podwyżki płac, a wobec odmowy rządu proklamowała strejk masowy — zresztą — większością głosów. Klasowe związki zawodowe zachowywały się neutralnie wobec tej całej akcji, do której inicjatywa nie wyszła od nich. Toteż tylko część kolejarzy przystąpiła do strejku. Tymczasem rząd wystąpił ze swą metodą gwałtów, która doprowadziła do fatalnych rezultatów. Dekretem prezydenta Rzeszy zakwestyonowano kolejarzom prawo do strejku, na tej podstawie rząd usiłował złamać opór strejkujących. Na to nie mogli się jednak zgodzić kolejarze socjalistyczni i wystąpili do walki w obronie „żrenicy praw proletariatu“. Tak więc ruch strejkowy rozszerzył się i cała klasa robotnicza wyteżyła wszystkie siły, aby nie dopuścić do zwycięstwa zasady rządowej. Wszystkie trzy Związki muszą przyjść z pomocą strejkującym i tak potężnego strejku nie będzie mogła przełamać nawet osławiona „technische Nothilfe“ (niemiecka organizacja łamistrejkw). Pracownicy samorzutnie przystępują do strejku, aby pomóc swoim kolegom aresztowanym i prześladowanym przez rząd. Również pocztowcy liczą się z tem, że będą musieli rzucić pracę, jeżeli rząd odmówi prawa strejku swym funkcjonariuszom.

W ten sposób rząd, kierujący się tą leniwą i tępą myślą, że aresztowania i wydalania oraz ustawy wyjątkowe mogą służyć za środek do uspokojenia umysłów i zwycięstwa starego dobrego porządku zaostriżył sytuację i będzie obecnie teraz zbierał żniwo burzy. Wypadki w Niemczech stanowią dobrą naukę dla każdego rządu.

Krz.

UWAGI

Wilno — Piłsudski — endecy

Nie było kwestyi, o którąby endecy wszczykali zacieklejszą kampanię przeciw Naczelnikowi państwa, niż sprawa wileńska. Tu już poprostu prześcigali się w oskarżeniach, insynuacjach, brutalnościach stylu. Ostatnio zapamiętałe wiedli atak o pow. lidzki i brasławski.

Ale tak hulali w Warszawie, w Poznaniu, we Lwowie... W samym Wilnie daleko ciszej i skromniej poczynali sobie, gdyż wśród Wilnian to psułyby im reputację, a interes — przede wszystkim.

I oto, gdy na trzecim posiedzeniu sejmiku Wileńskiego klub P. S. L. wniosł rezolucję, wyrażającą „hołd i wyrazy niegasnącej wdzięczności“ „najlepszeemu synowi tej ziemi“ — wniosek przyjęty został jednogłośnie.

Następnie endecy (zespół stronnictw narodowych) wniosli formułę, wyrażającą hołd wszystkim, którzy czy szerzeniem kultury w czasach niewoli czy czynem orężnym szczególnie się zasłużyli, przy czem wśród wodzów wyliczono na pierwszym miejscu Nacz. państwa, Józefa Piłsudskiego, a dalej gen. Żeligowskiego, Hallera, Szeptyckiego i innych, którzy „orężem wywalezyli i obronili odrodzoną Ojczyznę“.

Endecy posiadają w Sejmie wileńskim stosunkowo ogromną frakcję, w samym Wilnie zatryumfowali niemal bezkonkurencyjnie.

Czem się to tłumaczy? Tam, że endek, jak ka-

meleon, uwzględnia różne lokalne właściwości. Wileńscy w Sejmie wileńskim, prawie do połowy endeckim, składali posłowie endecy hołd Piłsudskiemu.

Z ruchu socjalistycznego

Zjednoczenie ogólnie zawodowe inteligencji pracującej, które z końcem stycznia b. r. zamknęło pierwszy rok swej działalności, zapisało w swym bilansie wybitną pracę nad rozbudzeniem życia umysłowego wśród inteligencji. Urządziło ono 20 odczytów połączonych z dyskusją. 5 odczytów poświęconych było tak żywo rozpatrywanemu obecnie w literaturze zachodu zagadnieniu czy kultura zachodu upada czy rozwija się, jako odczyt wstępny tow. Sołtysika p. t. „Postępek czy upadek“, odczyt tow. Matejki p. t. „Kultura i jej prawa rozwojowe“, oraz 3 odczyty tow. Haeckera poświęcone teoryom o upadku cywilizacji zachodu Oswalda Spenglera i prof. Znanieckiego. 3 odczyty poświęcone sprawom ekonomiczno-społecznym jako odczyt tow. Haeckera: „Zagadnienia organizacji pracy“, tow. dr J. Drobnera: „Zagadnienia ekonomiczne“ i tow. dra Müllera: „Wieża i miasto“. Do zakresu filozofii polityki wkroczył odczyt tow. dr J. Drobnera p. t. „Rozum stanu w świetle krytyki“, aktualne zagadnienia polityczne poruszył tow. dr Gumplowicz w 2 odczytach poświęconych prawom mniejszości narodowych i zagadnieniu, czego dowodzi klęska bolszewizmu. Przyczynkiem do poznania bolszewizmu był również odczyt tow. Gancwolówny o prawie familijnem w Rosji Sowieckiej. Dziejom socjalizmu poświęcono 6 odczytów, w tej liczbie tow. Haeckera „Mickiewicz jako socjalista“, „Syn Farysa“ (Leon Rzewuski) (2 wykłady) i „Początki socjalizmu w Galicji“ (2 wykłady) oraz tow. Gancwolówny „Proletaryacki socjalizm przedmarksowski“. Prócz tego odbył się w „Zjednoczeniu“ odczyt tow. dra Smolika p. t. „Czarna nauka u ludów dalekiego wschodu“ oraz

tow. dra Kuźniara p. t. „Rozwój intelektualny klasy robotniczej“.

Ten dział swej pracy kontynuować będzie „Zjednoczenie“ nadal. W planie na rok 1922 jest szereg odczytów na tematy zarówno polityczno społeczne, jak i czysto naukowe.

Z sali sądowej

Kraków, 7 lutego.

Rozstrzelanie bandyty

Wyrok sądu doraźnego

(k) Między godz. 3 a 4 nad ranem 7 stycznia b. r. napadło czterech bandytów uzbrojonych w rewolwery na dom Franciszka Kowalika, gospodarza w Brodłach w powiecie chrzanowskim. Bandyci włamali się przez okno do pokoju. Zobaczywszy w pokoju obcych ludzi, żona Kowalika zerwała się z łóżka i pobiegła do sąsiedniej izby. Tam porwał ją jeden z bandytów za rękę i pod grozą rewolweru kazał jej wrócić do sypialni. W tej chwili dwóch innych bandytów zawołało: „Daj pieniądze, albo wymordujemy was tu wszystkich!“ Kowalikowa zaczęła krzyczeć, a wtedy jeden z bandytów podszedł do niej i kopnął swą ofiarę tak silnie, że upadła. Drugi bandyta wpadającego do pokoju Kowalika rzucił na maszynę do szycia tak, że Kowalik, padając na ziemię, skaleczył sobie głowę i plecy. Córką Kowalika Helenie i Stanisławie kazali bandyci położyć się do łóżka i milczeć. Po steroryzowaniu rodziny Kowalików bandyci zaczęli płać. Otworzyli kufer i zabrali stamtąd 119.000 mk, srebrny zegarek i trzy sznury koralu wartości 250.000 mk.

Po dokonaniu rabunku jeden z bandytów zbliżył się do Stanisławy Kowalik, a powaliwszy ją na ziemię, chciał się dopuścić na swej ofierze gwałtu. Nagle zapukał do okna czwarty bandyta, stojący przed chatą i dał znak do ucieczki. Bandyci momentalnie wybiegli, zabierając ze sobą zrabowane rzeczy.

Pod zarzutem współudziału w powyższym rabunku aresztowano 28-letniego Tymoteusza Jarosza, który stanął wczoraj przed sądem doraźnym. Wedle przeprowadzonego śledztwa 6 stycznia b. r. Jarosz w towarzystwie znanych bandytów Józefa Kozy z Trzebiniec, Piotra Orkisz z Woźnik i „Antka“ nieznanego dotąd nazwiska przybył do Piotra Romanowskiego w Rusociach. Ów „Antek“, idąc z Pawłem Romanowskim z Rusociach po wódkę, w drodze powrotnej natknął się na posterunkowych Kopcia i Ruska z posterunku PP w Czernichowie, których skrytobójczo wystrzelał z rewolweru pomordował. Szajka ta naza utrzymała dokonana napadu na dom Kowalików w Brodłach, a 10 stycznia morderstwa rabunkowego na księdzu Wojciechu Janasie w Palczowicach obok Zatora. Ponadto szajka ta podejrzana jest o szereg rabunków i morderstw rabunkowych, popełnionych w powiecie krakowskim, chrzanowskim, oświęcimskim i wadowickim, a nadto prawdopodobnie i na Górnym Śląsku.

Na wczorajszej rozprawie stanął tylko Jarosz, jedyny dotąd aresztowany z całej szajki. Rozprawie przewodniczył s. s. o. Trzaskowski, w trybunale zasiadali: s. s. o. Baczyński, Czuma i Drożdżkowski, oskarżał prok. Michałowski, bronił oskarżonego adw. Lewartowski.

Przesłuchani jako świadkowie członkowie rodziny Kowalika rozpoznali stanowczo w osobie osk. Jarosza jednego z uczestników napadu na ich domostwo. Również 3 sznury koralu, znalezione przez policję w domu Jarosza, rozpoznali Kowalikowie jako swą własność, zrabowaną im podczas tego napadu. Po przemówieniach prokuratora i obrońcy trybunał po naradzie ogłosił wyrok, uznając Tymoteusza Jarosza winnym zbrodni rabunku i skazując go na karę śmierci przez rozstrzelanie. Pluton wojska pod wodzą oficera wprowadził skazańca do celi więziennej, gdzie zjawił się kapelan.

O godz. 4:15 po południu wykonano egzekucję na podwórku więziennym w obecności trybunału.

Jak się dowiadujemy, nadszedł wczoraj telegram do sądu okręgowego karnego w Krakowie z Katowic, że onegdaj ujęto 6 bandytów pod Katowicami, a między innymi Józefa Kozy i Piotra Orkisz, należących do szajki Jarosza i tajemniczego „Antka“. Bandyci będą przewiezieni do Krakowa, gdzie staną przed trybunałem doraźnym. W ostatniej chwili dowiadujemy się szczegółów, dotyczących aresztowania Kozy i Orkisz. Kozy aresztowano w jego mieszkaniu

w Katowicach. W chwili wkroczenia policy Koza spożywał obiad. Spostrzegłszy policyantów, zerwał się ze stołka, ale widząc wymierzone ku sobie lufy rewolwerów, padł płackiem na ziemię, wyciągając równocześnie rękę ku kurcie leżącej opodal na krześle. Policya, przeszkodziwszy Kozie w pochwyleniu kurki, przekonała się, że w kieszeniach kubraka znajdowały się cztery granaty ręczne i dwa rewolwery systemu Mauzera, a na to rozmaite proszki i piyny usypiające. Również przy Orszku znaleziono granaty ręczne oraz rewolwery. Władze krakowskie poczyniły w drodze dyplomaty, znej starania o wydanie bandytów krakowskiemu sądowi okręgowemu karnemu.

KRONIKA

Kraków, 8 lutego.

Wystawa „Jak powstaje książka”

Dyrekcja Muzeum przemysłowego im. Dra A. Baranieckiego zorganizowała w gmachu (przy ul. Smoleńsk 9) wystawę: „Jak powstaje książka”. Wystawa ta mieści się w jednej sali i obejmuje w streszczeniu wszystkie główne fazy powstawania książki.

Rozpoczyna się ona krótkim przeglądem historycznym od rękopisów poczynając aż do druków współczesnych; następnie obrazuje w sposób poglądowy wszystkie główne działy reprodukcji jak: drzeworyt, linoleoryt, miedzioryt, heliogravurę, druk wgłębny (tiefdruck), światłodruk, odbitki na cyrku trawionym kreskowe i siatkowe, druk trójbarwny, litografię i negrografię — wreszcie proces oprawy książki w trzech typach. Obok tego zebrane są eksponaty, dotyczące wyrobu papieru oraz samego drukarstwa czcionkowego.

Wystawa ta ujmuje zagadnienie książki z technologicznego stanowiska i umożliwia szerszej publiczności, która książkę zna zazwyczaj tylko jako przedmiot gotowy, zorientowanie się w procesach nieraz bardzo złożonych i ciekawych, przez które przechodzi książka, zanim się na półki księgarskie dostanie. Eksponaty zaopatrzone są napisami objaśniającymi ich przeznaczenie.

Pozatem zorganizowała dyrekcja na miesiąc luty szereg odczytów, dotyczących grafiki, które umożliwią orientowanie się w poszczególnych dziedzinach.

Brak węgla w Krakowie

Szkoły nie są opalone

(k) W czasie ostatnich długotrwałych mrozów mieszkańcy Krakowa wyczerpali zupełnie swoje zapasy węgla. Nieliczne transporty, jakie nadchodzi dla miasta, nie mogą wystarczyć na potrzeby ludności. Jak się dowiadujemy, powodem braku węgla jest nieżyłowe stanowisko zarządów kopalnianych, które nie dotrzymują warunków umowy zawartej z gminą i z właścicielami tutejszych składów hurtownych, a natomiast kierują transporty na prowincję, gdzie pozbywają węgiel po wyższych cenach.

Brak węgla odbija się również bardzo dotkliwie na prowadzeniu nauki we wszystkich szkołach krakowskich. Niektóre zakłady z powodu niedostatecznego zaopatrywania w węgiel już to zostały zamknięte, już to młodzież musi odbywać naukę w nieopalanonych salach. Wskutek licznych przebiegnięć frekwencya uczniów zmniejsza się coraz bardziej. Jak nas informują, dyrekcje szkół nie mogły zaopatrzyć się w zwykłym czasie tj. w letnich miesiącach w dostateczną ilość opału z powodu braku funduszy przeznaczonych na ten cel. Dziwić się należy, że miarodajne czynniki nie dbają o zdrowie młodzieży i normalny tok nauki, podczas gdy w innych instytucjach państwowych węgla jest pod dostatkiem tak, że nawet korytarze są istną łaźnią parową.

Znowu wyżka cen mięsa

(k) Rzeźnicy krakowscy przed pewnym czasem podjęli starania w magistracie o podwyższenie cen mięsa z powodu wyżki cen bydła. Przed kilku dniami sprawa ta była przedmiotem obrad na komisji aprowizacyjnej, która przekazała wypracowanie nowego cennika podkomisji cennikowej. Na wczorajszym posiedzeniu tej podkomisji ustalono następujące ceny mięsa: wołowina z 20 proc. dodatką 310 mk za 1 kg., polędwica 330 mk, cielęcina 270 mk. Ceny wieprzowiny pozostają bez zmian.

W związku ze znaczną podwyżką cen mięsa magistrat ma podwyższyć także cenniki potraw w restauracjach krakowskich.

Z naszej strony zaznaczamy, że te nowe podwyżki nie mają większego uzasadnienia, spowodują zaś ogólną podwyżkę cen artykułów żywnościowych, co znowu odbije się na kieszeniach konsumentów. Odpowiednie czynniki powinny dążyć, by z województwa krakowskiego nie wywożono bydła do innych województw, skąd nieuczciwi handlarze sznugują bydło za granicę państwa. Doszło do tego, że na targowicę miejską sprowadza się coraz mniej bydła rogatego, gdyż przed rogatkami miasta zakupują je spekulanci i od razu ładują do wagonów. Tosamo dzieje się po wsiach. Dodać i to trzeba, że spekulacyami temi trudnią się także rzeźnicy krakowscy, zarabiając na tem podwójnie. Raz bowiem podwyższają ceny w mieście, które magistrat aprobuje, drugi raz zaś zarabiają na wywozie bydła.

O wyłożenie do przeglądu ksiąg poboru daniny

Magistrat podaje do wiadomości, że w czasie od dnia 9 do 22 lutego br. włącznie będą wystawione do przeglądu księgi poboru daniny, obejmujące płatników podatku gruntowego, domowo-czynszowego i powszechno-zarobkowego w miejscach uwidocznionych na obwieszczeniach, rozlepionych na murach miasta Krakowa.

Przeciw obliczeniu daniny w wyłożonych do przeglądu księgach poboru wolno płatnikom wnieść odwołanie do Izby skarbowej w Krakowie przez tutejszy Urząd podatkowy w ciągu dni 14, licząc od dnia 23 lutego br.

Wnieście odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłaty daniny w terminach niżej podanych.

Wymienieni w księgach poboru daniny płatnicy winni uiścić stosownie do artykułu 17 ustawy o obliczonej w tych księgach daninę w dwu równych ratach, z których pierwsza jest płatna w ciągu 4 tygodni, licząc od dnia 16 lutego br., jako ósmego dnia wyłożenia ksiąg poboru do dnia 8 marca włącznie, zaś druga rata w ciągu 6 tygodni po upływie terminu płatności raty pierwszej tj. w czasie od 9 marca do 19 kwietnia włącznie.

W czasie od 16 lutego do 22 lutego br. przyjmować będzie wpłaty daniny tymczasowo główna kasa miejska w godzinach od 9 rano do 1 po południu, a to oprócz Urzędu podatkowego, zaś poczynając od dnia 23 lutego będą ustanowione do poboru daniny osobne miejskie kasy, które magistrat poda przed tym dniem do wiadomości.

Główna kasa miejska pobierać będzie zapłaty daniny tylko w walucie markowej.

Niewpłacone w powyższym terminie raty daniny będą ściągane przez magistrat przymusowo wraz z kosztami egzekucyjnymi i odsetkami za zwłokę w wysokości 5 proc. od sta miesięcznie, licząc od dnia następnego po upływie terminu płatności.

O poprawę bezpieczeństwa publicznego w Warszawie

W gabinecie Dyrektora Departamentu bezpieczeństwa publicznego przy ministerstwie spraw wewnętrznych Urbanowicza, odbyła się konferencja w sprawie wzmożonego bandytyzmu w całym kraju, a zwłaszcza w stolicy. Stwierdzono, iż Warszawa posiada obecnie mniejszy kontyngent policyi, niż za czasów okupacyjnych, przy czem 50% tego kontyngentu oderwany jest od właściwych swych obowiązków i pełni funkcyjne natury administracyjnej, wartowniczej, konwojowej, doręcza awizacyjne sądowe i skarbowe. Mimo to ustalono, iż w roku ubiegłym na 13 krwawych napadów, dokonanych w Warszawie, pozostały tylko 3 dotychczas nie wykryte.

Konferencja zajęła się następnie rozważaniem tych środków, jakie należy przedsięwziąć, celem jeszcze intensywniejszego zwalczania przestępstw i napadów rabunkowych. Postanowiono zwrócić uwagę, na należyty system patrolowania. Oprócz patroli pieszych i konnych będą wprowadzone, w miarę posiadanych środków na wzór zagranicy, specjalne patrole na rowerach oraz udoskonalone pogotowie samochodowe. Komisarz rządu na m. st. Warszawę ma zwrócić uwagę na usunięcie z Warszawy elementu napływowego, nie mającego w stolicy stałego zajęcia. Konferencja zwróciła uwagę i położyła nacisk na konieczność odciażenia policyi od funkcji, które nie wspólnego z bezpieczeństwem publicznym nie mają i przekazania ich oddzielnemu ministerstwu, a więc skarbu, bądź sprawiedliwości.

W sprawie miejskiego podatku obrotowego. Sekcja II i III Rady miasta na wczorajszym wspólnym posiedzeniu rozpatrywały projekt statutu o miejskim podatku obrotowym. Po przeprowadzeniu dyskusji ogólnej odczytali sekcje dyskusję szczegółową do najbliższego posiedzenia.

(k) Zgon prezesa Izby skarbowej. Wczora w południe zmarł nagle prezes Izby skarbowej w Kra-

kowie Pec. Był to pierwszy prezes nowopowstałej Izby skarbowej województwa krakowskiego, na którym to stanowisku pozyskał sobie uznanie i ogólną sympatię ze względu na sumienne i obywatelskie traktowanie podległych mu spraw. S. p. Pec był uprzednio dyrektorem okręgowej dyrekcji skarbu w Krakowie.

Mieporządku pocztowe. Otrzymujemy następujące zażalenie, które polecamy P. T. Ministerstwu poczt do uwzględnienia:

Drwiny, jakie urządza sobie ministerstwo poczt, przechodzą wszelkie granice. Poninawszymi niedoładnościami wewnętrznymi w ruchu pocztowym, szkany, odmienne przepisy na każdej poczcie, cnie zwrócić uwagę na formularze i marki. Otóż marki w $\frac{3}{4}$ zupełnie nie chcą się przylepiać, a trudno gumę ze sobą nosić. Przy tej taryfie, jaka dzisiaj obowiązuje, można by trochę lepiej marki gumować. Marki zwykle odlatają, a potem odosiorca płaci karę. Drugą kwestją jest gatunek papieru na kartkach koresp., przekazach i t. d. Papier ten jest tak obrzydliwy, że niepodobna na nim pisać piórem i atramentem. Po napisaniu kilku słów zbiera się na piórze masa śmieci, a pióro idzie w dyabły. Jest to wielka niesumienność. Rząd winien dawać przykład, a nie pokazywać ludziom, jak za drogie pieniądze daje się zły towar. Ale wiemy, jaką drogą oficerom otrzymują dostawy. To jest system, na którym buduje się przyszłość Polski. Niechaj jednak panowie budowniczości pamiętają, że cierpliwość ludzka ma swoje granice.

Związek oficerów W. P. zwolnionych ze służby czynnej, zamieszkałych na obszarze Województwa krakowskiego, założyli oficerowie rezerwy na Walnem Zgromadzeniu w dniu 24 stycznia b. r.

Celem Związku jest pielęgnowanie wśród oficerów rezerwy zasad honoru, ducha rycerskości, miłości Ojczyzny, podtrzymywanie towarzyskiej łączności z oficerami zawodowymi, ochrona społecznych i gospodarczych praw członków zwłaszcza pozostających w związku z przebytą wojną i czynną służbą wojskową, informowania członków o postępach wiedzy wojskowej, popierania każdego działania, zmierzającego ku ochronie i umocnieniu państwa polskiego. Prezesem Związku wybrano generała por. Symona, wiceprezesem kpt. Włhelma Słowińskiego. Zarząd zwraca się do oficerów zwolnionych ze służby czynnej o pzystąpienie do Związku. Zgłoszenia przyjmuje sekretarz Związku w dni powszednie od godz. 5—6 w Kasynie wojskowej ul. Żybkiewicza, l. 1.

Z teatru J. Słowackiego. Jutro we czwartek jedynie w tym tygodniu publiczne przedstawienie „Horsztyńskiego”, gdyż wszystkie inne wykupiono w całości. Arcydzieło Słowackiego stale pociąga tłumy. Przedstawienie kończy się obecnie przed 11-tą. W sobotę po raz 1-wszy wesoła komedia Molnara „Pan obrońca”, w niedzielę pop. „Dzieje salonu” Włoczyńskiego.

Z teatru Bagatela. W sobotę pop. po cenach znizonych dla młodzieży i inteligencji „Upiory” Ibsena z p. Kosińskim. Początek o godz. 3 i pół. Wieczorem „Ułubieniec kobiet” o godz. 7 ze względu na małą się w ten dzień odbyć maskaradę artystów teatru Bagatela.

Miejski teatr Opera i Operetka. Dziś „Odmłodzony Adolar” w wykonaniu pp. Ordonowny, Harasymowicz, Zelskiej, Kraewskiej, Minowicza, Karasińskiego, Winiarskiego, Rewskiego, Dobrowolskiego i innych. Jutro „Madame Butterfly” z p. Mokrzycką w roli tytułowej. Operetka Senwarza „Królowa cyrku” w najbliższych dniach ukaże się na repertuarze w wykonaniu najwybitniejszych sił operetkowych w reżyserii p. Połńskiego.

Z teatru Nowości. Repertuar całego bieżącego tygodnia wypełnią „Krowoderskie zuchy”. Gościnnie występy p. Stefana Marjańskiego z powodów od niego niezależnych zostały przesunięte na czas później szy.

Cykl odczytów o ludzie polskim. Pierwszy wykład Seweryna Udzieli odbędzie się na temat: „Pojęcie, zakres naukowy i znaczenie ludoznawstwa” we środę 8 bm. o godz. 6 wieczorem w Muzeum przemysłowym.

O nowoczesnych technikach graficznych. We środę i czwartek 8 i 9 bm. o godzinie 7 wieczór — na ten temat wygłosi p. Zygmunt Gottlieb odczyt w Muzeum przemysłowym.

Bal Tow. wzaj. pomocy służby miejskiej, odbędzie się 11 bm. tj. w sobotę w sali Stulecieckiej. Zgłoszenia po zaproszeniu przyjmuje p. Woźnak w prezydium magistratu.

(k) Uwzięty złodziej. Do mieszkania p. Maryi Mackowskiej przy ul. Wawrzyńca 5, włamał się onegdaj jakiś opryszek i z zamkniętej szafy skradł 40.000 mk. Włamywacz zostawił na stole kartkę do poszkodowanej treści następującej: „Proszę Pani! Dziękuję bardzo pani szanownej za pieniądze, którym zabrał pani dziś z biurka. Z poważaniem (podpis nieczytelny). Na drugiej stronie kartki wi-

dniał dopisek: „i którem otworzył wytrychem”. W dniu wczorajszym wpadł w ręce policyi sprawca tego włamania. Jest to 17 letni Stefan Łyko. W śledztwie przyznał się Łyko do kradzieży i do podrzucenia listu, którego autorem miał być, jakiś kolega Łyki. Pieniądże oddał Łyko do przechowania bratu swemu Karolowi.

(k) **Nie trzeba spać w pociągu.** Jadącemu z Oświęcimia do Krakowa w pociągu osobowym, p. Oświęcimskiemu, skradł jakiś nieznany towarzysz podróży, w chwili, gdy Oświęcimski zasnął dwie walizy z garderobą i bielizną znacznej wartości. Nadto prawdopodobnie ten sam towarzysz podróży skradł mu z kieszeni macynarki portfel, zawierający 900 marek niem., 6040 mk i dokumenta.

(k) **Pożar.** W ostatnich dniach mnożą się wypadki pożarów mieszkaniowych, spowodowanych wadliwością pieców. Znowu w dniu wczorajszym interweniowała straż ogniowa przy podobnym pożarze, powstałym w domu pod l. 9 przy placu Szczepańskim. W mieszkaniu p. Tadeusza Glińskiego na II piętrze zapaliła się podłoga, oraz belkowanie od pieca kaflowego, stoącego bezpośrednio na belkach. Straż pożar zlokalizowała, wyrąbawszy część podłogi. Szkoda bardzo znaczna.

(k) **Tajemnicze postrzelenie.** Wczoraj o godz. 6 wieczorem zepośli się na stacji pogotowia ratunkowego 40 letni Adolf Amster, kupiec, który wśród niezbadanych okoliczności został postrzelony w lewą rękę na ul. Warszawskiej. Lekarz pogotowia opatrzył rannego i oddał go opiece domowej.

(k) **Pod zarzutem kradzieży 150.000 mk z zamkniętego mieszkania** Ignacego Deutschera, urzędnika prywatnego, zamieszkałego przy ul. Krakowskiej 29, aresztowano wczoraj Franciszka Zaka, 35, z Człotowa pow. Wieliczka.

(k) **Na gorącym uczynku.** Policya ujęła dwóch młodocianych złodziei Stefana Sawickiego l. 19 i Stanisława Straszewskiego l. 16, w chwili, gdy wystawili w sklepie Lubańskiego przy ul. św. Anny, usiłovali skraść szal wartości 8.000 mk.

— 000 —

Z POLSKI

Pożar fabryki w Łodzi. W nocy z soboty na niedzielę wybuchł prawdopodobnie wskutek krótkiego spiecia pożar w przedzalni w fabryce Towarzystwa akcyjnego manufaktury widzewskiej. Pożar trwał całą noc. Przedzalnia spłonęła doszczętnie, tkalnia została nietknięta. Wskutek pożaru zostało bez pracy 6000 robotników. Straty wyniosły około 4 i pół miliarda marek. Asekurowanych było tylko 10 proc.

— 000 —

Z ZAGRANICY

Nansen honorowym członkiem sowietów. Słynny podróżnik szwedzki Nansen wybrany został honorowym członkiem sowietu moskiewskiego w uznaniu jego zasług przy zwalczaniu głodu w Rosyi.

Szkoła partyjna

Sroda 8 lutego: tow. dr Wł. Gumpiowicz: Program PPS, cz. VII.

Składki

Na fundusz prasowy „Naprzodu” Stow. spożyw. Służby miejskiej w Krakowie mk 2.000.

Przegląd społeczny

Druka konferencja robotn. krawieckich Małopolski i Śląska w Krakowie

Zarząd centralny „Związku pracowników igły w Polsce” z siedzibą w Krakowie uchwalił zwołać konferencję delegatów wszystkich oddziałów na dzień 18 lutego 1922 r. do Krakowa, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenia i wybór prezydium,
 - 2) Sprawozdanie z działalności i kasowe, oraz wnioski komisji rewizyjnej,
 - 3) Centralizacja związków krawieckich, statut organizacyjny i podwyżka wkładek,
 - 4) Wybory Zarządu centralnego i komisji kontrolującej,
 - 5) Wnioski i interpelacje.
- Członkowie Zarządu centralnego mają prawo uczestniczenia bez mandatu. Oddziały do 100 członków wysyłają jednego delegata, zaś na każdych 100 dalszych członków po jednym. Koszta delegatów ponoszą oddziały.
- Konferencja ma na celu zastanowić się nad dal-

szym rozwojem związku oraz omówić i ustalić zasady połączenia się ze związkami robotników krawieckich z byłej Kongresówki.

Konferencja odbędzie się w Krakowie w sali Związku Stow. Robotn. ul. Dunajewskiego 5, II p. Początek o godzinie 10 przedpołudniem.

Za Zarząd centralny:

F. Rutkiewicz przew.

Szczep. Fleszar sekr.

— 000 —

Porozumienie w strejku kolejowym w Niemczech

Berlin. (PAT) W rokowaniach ministrów Hermesa i Grönera z przedstawicielami kolejarzy doszło do porozumienia. Delegaci związków kolejarzy przedstawiają dziś w związkach oświadczenie ministrów w sprawie zamierzonej podwyżki zarobków stosownie do drożyzny. Przedstawiciele kolejarzy

wyrazili przekonanie, że na podstawie uzyskanych przyrzeczeń zdolają skłonić strejkujących, aby w środę powrócili do pracy. Również na konferencji delegatów robotników miejskich z przedstawicielami magistratu doszło do porozumienia.

SEJM

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 7 lutego.

Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu toczyła się dyskusja nad sprawami szkolnymi. Pos. tow. Smulikowski stwierdził smutny stan szkolnictwa polskiego. Potrzeba rocznie 3000 izb szkolnych, tymczasem nie tylko nie przybywa, ale jeszcze ubywa, gdyż władze cywilne i wojskowe uważają za wskazane rekwirować budynki szkolne. W Małopolsce nie jest lepiej. Ze sprawozdania inspektora szkolnego we Lwowie p. Bruchnalskiego wynika, że stan lokali szkolnych jest taki, że gorliwi nauczyciele niszczą w nich swe zdrowie. W Małopolsce był dawniej osobny fundusz szkolny, zaś ustawa z 21 marca 1921 przeniosła kompetencje sejmiku galicyjskiego co do dodatków do podatków na rząd z uchYLENIEM punktu co do dodatków na cele szkolne. Niektórzy inspektorowie szkolni w Małopolsce wobec tego stanu rzeczy sami stają się **prawodawcami**, nakładając dodatki do podatków, ale dzieje się to tylko tam, gdzie starosta na to się zgadza.

W województwie lwowskim władze administracyjne nie postarały się o opał dla szkół. Dotyczy to zarówno miast jak i wsi. W ubiegłym roku w Krakowie szkoły były zamknięte **dla braku opału**. W tym roku dzięki interwencji posła dra Bobrowskiego stan ten zmienił się na lepsze. Oprócz braku opału szkoły były nieczynne jeszcze z innej przyczyny, mianowicie z powodu niewykonywania przymusu szkolnego.

Mowca zwraca uwagę, że szkoły są nadużywane do agitacji politycznej. Całą winę ponosi ministerstwo oświaty, które przyczynia się do podkopania szkolnictwa powszechnego, gdyż nie przystosowało szkoły średniej do typu 7-klasowej szkoły powszechnej. Rząd nie dba o to, skoro same stronnictwa ludowe z dziwną obojętnością traktują szkolnictwo i raczej stają się echem głosów najciemniejszego włościaństwa.

(PAT) Warszawa, 7 lutego.

Na dzisiejszym posiedzeniu obradowano nad sprawami szkolnymi.

Posel Mendelsohn bronił chederów, za których utrzymaniem oświadczają się żydzi ortodoksyjni. Po przemówieniu posła tow. Smulikowskiego (podajemy je osobno) reprezentant ministerstwa skarbu p. Mikulecki dawał wyjaśnienia, że na budowę szkół rząd przeznaczył 1350 miliardów, po 90 miliardów marek rocznie przez lat 15. Dla przestudiowania tej sprawy prosi o odesłanie jej do komisji skarbowo budżetowej.

Posel Woźnicki sprzeciwia się odesłaniu do komisji i żąda zniesienia różnicy między szkołami i utworzenia jednolitej szkoły powszechnej.

Po przemówieniu wiceministra oświaty Łopuszańskiego dalszą dyskusję odroczone i przystąpiono do głosowania nad nowelą do ustawy o 8-godzinnym dniu pracy.

Wniosek posła tow. Żuławskiego o odesłanie do komisji **odrzucono**. W głosowaniu przez wychodzenie przez drzwi **przyjęto** 136 głosami przeciw 61 zarówno samą ustawę, jak i dodatek posła Potoczka do ustawy, że w handlu obowiązuje 10-godz. czas pracy bez zamykania sklepów w południe.

Pos. tow. Żuławski w imieniu komisji ochrony pracy przedstawia sprawozdanie komisji o wniosku do ustawy z dn. 11 marca 1921

i stawia wniosek: Sejm wzywa komisję pracy, by w ciągu 14 dni najpóźniej przedstawiła sprawozdanie o wniosku nagłym wniesionym w grudniu z. r. w sprawie umożliwienia działalności związków zawodowych.

Pos. Bryl w imieniu komisji odbudowy kraju przedstawia rezolucję wzywającą rząd do bezwzględnego wykonania ustaw o zapatrzeniu ludności w drzewo opałowe i przedstawia rezolucję wzywającą rząd do przedstawienia sprawozdania Sejmowi w tej sprawie w ciągu dni 14.

Posel tow. Żuławski wypowiada się za odesłaniem sprawy do komisji.

Wniosek posła Żuławskiego **odrzucono** i przyjęto wniosek komisji.

Następne posiedzenie w **piątek**.

Komisje sejmowe

(PAT). Warszawa, 7 lutego.

Komisja skarbowo-budżetowa rozpatrywała zwróconą przez plenum Sejmu ustawę o podatku od wzbogacenia się przez nabytą nieruchomość. Na miejsce referenta posła Radziszewskiego komisja przekazała referat posłowi tow. Moraczewskiemu. Po szczegółowej dyskusji przyjęto artykuł 1 z mianami poprawkami, poczem dyskutowano nad artykułem II. Dyskusja wyczerpaną nie została, dalszy ciąg 8 b. m.

W komisji wojskowej toczyła się dyskusja nad ustawą o odstąpieniu na rzecz państwa wozów i zwierząt pociagowych. Artykuł 14 przyjęto ostatecznie. Dla uzgodnienia poprawek do artykułu 15 wybrano podkomisję.

Komisje prawnicza, administracyjna i spraw miejskich na wspólnym posiedzeniu przyjęły w trzecim czytaniu ustawę o obowiązkach zarządów gmin miejskich dostarczania mieszkań

Zwycięstwo przy wyborach do Kasy chorych

Cieszyn. (AW). Przy wyborach do Rady Kasy chorych uzyskała PPS z grupy ubezpieczonych 21 mandatów, z grupy ubezpieczających 3 mandaty, razem 24 mandaty. Chrześcijańsko-społeczni uzyskali z grupy ubezpieczonych 9 mandatów, z grupy ubezpieczających 12 mandatów, razem 21 mandatów. (To znaczy, że pracodawcy głosowali na chadeków).

Sejm wileński

Wilno. (PAT). Konwent seniorów ustalił terminy posiedzeń poszczególnych komisji. Jutro obradować będzie komisja regulaminowa oraz polityczna i poraz pierwszy weryfikacyjna. Wobec dążeń posłów do uzgodnienia jednomyślnego załatwienia formuły w komisji, plenarne posiedzenie Sejmu, o ile nie zajdzie jakaś ważna potrzeba, nie będzie zwołane przed czwartkiem. Ustalone pieczęć urzędową Sejmowi z herbem miasta Wilna i napisem w otoku: „Sejm w Wilnie”.

Ustawa samorządowa dla Wileńszczyzny

Warszawa. (Tel. wł. „Naprzodu”) Przypuszczalnie w tym tygodniu zostanie wniesiony do Sejmu projekt ustawy samorządowej dla Wileńszczyzny.

Możliwość dymisji Lloyd Georgea

Berlin. (PAT) Dzienniki berlińskie powtarzają informację „Tempsa” z Londynu, iż Lloyd George zamierza ustąpić. Krok ten miały mu zalecić wybitne osobistości. Decyzja jeszcze nie zapadła.

Berlin. (PAT) „Tägliche Rundschau” donosi za „Manchester Guardianem”, że możliwym jest, iż Lloyd George zamiast rozwiązać Izbę gmin i rozpisać nowe wybory zgłosi dymisję. W tym wypadku kierownictwo rządu objąłby Chamberlain albo inny przywódca konserwatywny. Lloyd George wycofałby się z życia politycznego i oczekiwałby utworzenia się nowej koalicji względnie pogodzenia się obu frakcji liberalnych, aby wrócić do życia politycznego.

Nowy gabinet włoski

Rzym. (PAT) De Nicola otrzymał misję utworzenia gabinetu. Rozpoczął on już rokowania ze stronnictwami. Socjaliści przyrzekli de Nicolai, że zajmą wobec jego gabinetu przychylne stanowisko.

Podpisanie protokołu konferencji dla rozbrojenia

Waszyngton. (PAT) Na wczorajszym publicznym posiedzeniu konferencji w sprawie rozbrojenia każda z delegacji podpisała wszystkie przyjęte traktaty. Po podpisaniu przybył na konferencję prezydent Harding. W przemówieniu swoim wyraził radość z powodu podpisania dokumentów i podniósł znaczenie wielkiej chwili. Na zakończenie zaznaczył, że konferencja waszyngtońska jest wyrazem sporego wysiłku, który wyda niezawodnie zbawienne owoce.

Powstanie w Indjach

Londyn. (PAT) Z Gorakhpur w północno-wschodnich Indjach donoszą, że 2000 powstańców zaatakowało budynek policyjny. Zginęło dwóch inspektorów policyjnych i 15 agentów policyjnych. Powstańcy spalili budynek policyjny. Zwłoki zabitych policyjantów powstańcy również spalili. Zginęło dwóch powstańców, a kilku odniosło rany. Położenie jest poważne.

Przegląd gospodarczy

Stemplowanie potwierdzeń odbioru instytucji finansowych. Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie zwraca uwagę interesowanych na okólnik ministerstwa skarbu, ogłoszony w „Monitorze” z 3 b. m. Nr 37, dotyczący stosowania niektórych przepisów ustawy o opłatach stemplowych od rachunków i kwitów.

Białoskórnicтво. Zakładów białoskórniczych, czyli garbarń, wyprawiających skórki na rękawiczki glansowne, duńskie, zamszowe, sarnie, jelenie, mocha, antylopowe, nappa itp. jest taka w Polsce znikoma ilość, że nawet w drobnej części nie zaspakają zapotrzebowania drobnych wytwórców rękawiczek, nie mówiąc już o znaczących fabrykach tego artykułu, które z braku zakładów białoskórniczych powstać nie mogą. Jest tylko w Warszawie kilku białoskórników, którzy wyprawiają małe ilości skór, niewystarczające nawet dla miejscowych rękawiczników. Na ziemiach polskich jeszcze Żytomierz przed wojną miał białoskórnię, którą utrzymywali tamtejsi fabrykanci rękawiczek, słynnych z piękności i dobroci.

W Małopolsce zaś, w kraju, liczącym 8.000.000 mieszkańców, niema ani jednego zakładu białoskórniczego, któryby wyrabiał skóry glansowne, oprócz Stryja, gdzie dwóch białoskórników wyprawia na zamsz dostarczane pojedyncze skóry sarni i jeleni przez klientelę osobiście zastrzelonych.

Zapotrzebowanie jest tak duże, że nawet kilka zakładów białoskórniczych miałyby duży zbytk, bo skór już istniejące fabryki rękawiczek w Polsce potrzebują najmniej za 100.000.000 marek rocznie. Zakłady białoskórnicze mają to udogodnienie, że surowych skór jest w kraju mało, a nadto można jeszcze sprowadzać surowe skóry z Rumunii, Bułgarii, Jugosławii i Turcji bez opłaty jakiegokolwiek cła. Przy masowej fabrykacji możnaby nadmiar wyprodukowanych skór pozbyć z dobrym zyskiem państwem o drogiej walucie.

Garbarń do wyrobu skór szweskich i rymarskich jest nadmiar, tak, że nie wiedzą, gdzie towar pozbyć, a skór dla fabrykantów rękawiczek jest niezmierny brak tak, że fach ten na tym punkcie bardzo kuleje. Jest rzeczą charakterystyczną, że w Krakowie istnieje cech białoskórniczy, ale nie ma on obecnie ani jednego członka.

Osoby interesujące się powołaniem do życia tego zawodu mogą zasięgnąć bliższych wiadomości w dyrekcji Muzeum lub Izbie handlowo-przemysłowej w Krakowie.

— 000 —

Handel polski w grudniu 1921

Handel nasz w grudniu ubiegłego roku przedstawia następujące cyfry, którym w nawiasach odpowiadają cyfry z listopada ubiegłego roku: Ogólna suma przywozu wynosiła 374,8 tysięcy (321,5 tysięcy ton), w tem węgla 293,5 tysięcy (255 tysięcy), zboża i maki 17,6 tys. (9,9 tys. ton), po potrąceniu tych dwóch pozycji, które jak przypuszczać należy, tylko czasowo obciążały nasz przywóz, suma tego przywozu wynosi 63,8 tys. (56,4 tys. ton), z tego przypada między innymi na bawełnę i wełnę 3,9 (3,3), na ryby 12,5 (11,1), na fabrykaty metalowe 12,2 (10,2), na inne gotowe fabrykaty 14,8 (16 tys. ton). Ogólna suma naszego wywozu wynosiła 170,3 tys. (147 tys.), w tem węgla 16,8 (10,3), zboże i maki 6,5 (1,4), drzewo surowe 32,3 (48,2), cement 5,6 (4,4), cukier 10 (0,7), nasiona polne i leśne 0,1 (0,3), fabrykaty z drzewa 4 (4,5), przetwory ropy 40,3 (29,9), wyroby metalowe 1,8 (1,6), wreszcie inne fabrykaty 42,4 tys. (44 tys. ton). Cyfry za cały rok 1921 zostaną podane niebawem.

Zakazy przywozu towarów zagranicznych

Warszawa. (Tel. wł. „Naprzodu”) Ministerstwo przemysłu i handlu opracowało nową listę towarów, których przywóz z zagranicy ma być zabroniony. Lista ta w porównaniu z poprzednią listą została znacznie zredukowana.

Umowy konferencyjne z Czechami

Warszawa. (Tel. wł. „Naprzodu”) „Przegląd Wieczorny” donosi: Osiągnięto całkowite porozumienie między rządami Polski i Czechosłowacji w sprawie ostatecznej umowy co do likwidacji dawniejszych umów kompensacyjnych. Chodzi o dopełnienie wzajemne niektórych dotąd niewykonanych warunków tych umów.

Międzynarodowa konferencja w sprawie taryf i transportów

Tryest. (AW) Między 15 a 18 b. m. odbędzie się tutaj konferencja w sprawach taryf i transportów, w której wezmą udział delegaci Włoch, Polski, Jugosławii i Czechosłowacji. Konferencja ta zajmie się sprawą, jak zapobiedz nienormalnym stosunkom taryfowym i transportowym, które się wytworzyły wskutek chwiejności waluty i uniemożliwiają w wielu wypadkach przewóz.

Giełda zbożowa w Warszawie

Warszawa, 7 lutego. Pszenica 12.800, żyto franko Warszawa 8500, otręby pszenne pierwszy gatunek 5400, otręby pszenne drugi gatunek 4950, otręby żytnie 5250, mąka żytnia 70% 12.500.

— 000 —

Giełda krakowska z 7 lutego

Waluty i dewizy.	Waluta markowa				
	dotówka (banknoty)	Czeki, przekazy i wpłaty			
	liczba	przebieg	liczba	przebieg	transakcja
Dolary St. Zjed.	3050—	3250—	8050—	3250—	—
Franki franc.	265—	285—	265—	285—	—
Franki szwajc.	—	—	—	—	—
Funt sterling.	—	—	—	—	—
Marki niemiec.	15—	16—	15:50	16:50	16:42 1/2
Korony austr.	—40	—45	—40	—45	—
„ czesko-sł.	59—	62—	61—	63—	—

Akcie bankowe.	Waluta markowa		
	otiar.	żądano	Transakcja
Bank Przemysł. I—V em.	600—	700—	—
Bank Hipoteczny	850—	950—	900—
Bank Małopolski.	650—	700—	—
Ziemski Bank Kredyt.	600—	650—	—
Powszechny Bank Kredyt.	350—	400—	—
Akc. Bank Związk. I—VII	650—	700—	—
Akcie tow. handl. i przem.	Waluta markowa		
	otiar.	żądano	Transakcja
P. T. H. I—IV em.	600—	650—	625—
„Elabor” — L. J. Borkowski	—	—	—
„Impex”	275—	325—	—
„Polski Glob”	800—	850—	—
C. Hartwig, Poznań	—	—	—
Zegluga Polska	300—	350—	—
Zieleniewski — III em. „ex”	5200—	5500—	5400—
H. Cegielski, Poznań	1900—	2100—	—
Warsz. Parowozy I—II em.	1200—	1300—	1275—
„Lemiesz”	—	—	—
„Trzebinia” I—IV em.	1900—	2100—	2000—
„Pocisk”	800—	900—	—
Automotor	1000—	1100—	—
Portland-Cem. Szczakowa	17000—	18000—	—
Górka	4500—	5000—	—
Siersza	8000—	8500—	—
Tepege	4500—	5000—	4800—5000
Polska Nafta	1700—	1800—	1600—2025
Elekt. Siersza I—III em.	—	—	—
Oikos	—	—	—
Pezet	1000—	1125—	—
Tłuszcz Trzebinia	5100—	5300—	—
„Krakus” IV em.	2500—	2700—	—
Porcelana Cmielów	—	—	—
Fabr. cukru w Chodorowie	3100—	3300—	—

Telegramy giełdowe

Warszawa 7 lut. (PAT) Giełda warszawska. Waluty. Dolary Stanów Zjednoczonych gotówka trans. 3285, 3292 i pół, sprzedaż 3282 i pół, kupno 3250. Franki belgijskie 265 i pół Franki szwajcarskie 665. Funt sterling 14325, kupno 14250. Marki niemieckie 16:60 16:15. Gdańsk czeki 16:55 trans. 16:50, sprzedaż 16:50 kupno 16:30. Belgia czeki trans. 269 267 i pół. Berlin czeki trans. 16:5 16:60, sprzedaż 16:55, kupno 16:75. Holandia czeki trans. 1262 i pół Londyn czeki trans. 14450, 14460 14425. Nowy Jork czeki trans. 5295, 5282 i pół. Paryż czeki trans. 280 25, 281 75, 281 sprzedaż 231, kupno 278. Praga 64 63 i pół. Szwajcaria 663, sprzedaż 663, kupno 653. Wiedeń czeki trans. 41 i pół 42, sprzedaż 42 kupno 41.

Zużycie (PAT) Końcowe kursa dewiz. Kopenhaga 107, Sztokholm 131 50, Chrystiania 9250, Madryt 78 50, Buenos Ayres 182 50, Praga 19 62, i pół Budapeszt 0 77 i pół, Zagrzeb 165, Warszawa 0 16 Wiedeń 0 17, Austr. stempłow. 0 08.

REPERTUAR

Teatr im. Jul. Słowackiego

Środa: „Horsztyński”.
Czwartek: „Horsztyński”.
Piątek: „Horsztyński”.
Sobota: „Pan obrońca” (nowość), komedia Molnara.
Niedziela: Popołudniu „Dzieje sa' nu”, Wrocławskiego — wieczorem „Pan obrońca” Molnara.

Teatr „Bagatela”

Środa: „Ulubieniec kobiet”.
Miejski teatr: opera i operetka
Środa: „Odmłodzony Adolar”.
Czwartek: „Madame Butterfly”.

Operetka w Nowościach

Środa: „Krowoderskie zuchy”.
Wykłady Związku literatów w Domu artystów (plac św. Ducha)
Początek o godz. 8 wieczór.

Czwartek, 9 bm.: prof. Ludwik Skoczylas: „Upadek cywilizacji” (z powodu książki Zanietowskiego).
Niedziela 12 b. m.: Jan Pietrzycki: „Poetycki kult Afrodyty i Erosa” (z ilustracją recytacyjną art. dram. Karola Adwentowicza).

Kollegium wykładów naukowych (Rynek gł. Linia A—B, L. 39)

Czwartek: Czesław Maden, art. dram. teatru im. Słowackiego: Wspomnienia z niewoli bolszewickiej i powrót przez Ocean Indyjski.
Miejskie Muzeum Przemysłowe, Smoleńsk 9.
odczyty publiczne ilustrowane obrazami świetlnymi zapomocą epidiaskopu:

W poniedziałki, środy i piątki o godz. 6 wieczór począwszy od dnia 6 lutego b. r. cykl wykładów ludoznawczych Seweryna Udzieli: „O ludzie polskim”.

Początek odczytów o godz. 7 wieczór. Wstęp 30 mk.
Środa 8 b. m.: Zygmunt Gottlieb: O nowoczesnych technikach reprodukcyjnych, część I.

Kabaret w „Odrodzeniu” (ul. Sławkowska 30)
Zupełnie nowy program. Występ pierwszorzędnych sił kabaretowych. — Początek o godzinie 11 i pół wieczór.

Stowarzyszenia i zgromadzenia

„Widoki zwycięstwa socjalizmu”. Pod tym tytułem wygłosi tow. dr. Władysław Gumplowicz odczyt w czwartek 9 lutego o godz. 7 wieczór w sali Związków rob., Dunajewskiego 5, II p.

Zwyczajne Walne zgromadzenie Centralnego związku grupy stolarzy w Krakowie odbędzie się 10 lutego o godz. 6 wieczór z porządkiem dziennym: 1) Odczytanie protokołu z poprzedniego Walnego zgromadzenia, 2) sprawozdanie z działalności, 3) sprawozdanie kasowe, 4) stosunek grupy do Centrali, 5) wybór nowego zarządu, 6) wnioski. Za zarząd: przew. Pawłowski Feliks, sekr. Zapatyło Władysław.

Posiedzenie zarządu krakowskiego oddziału związku metalowców odbędzie się w piątek 10 bm. o godz. 6 wieczór.

Baczność koledzy konduktorzy! Zaprasza się Szanownych Kolegów na mający się odbyć Zjazd z całej Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 15 bm. w Poznaniu według zaproszeń specjalnych, wysłanych dnia 22 stycznia br.

Zarząd Sekcji konduktorskiej, Poznań.

Baczność mężowie zaufania zakładów wojskowych. We środę 8 bm. o godz. 7 wieczór odbędzie się posiedzenie mężów zaufania ze wszystkich zakładów wojsk. w domu rob. ul. Dunajewskiego. Sprawy ważne. Jawcie się wszyscy. Czupiel.

— 000 —

Dwa napady bandyckie w Skolimowie

Bezprzykładnie zuchwały napad na młyn — Znęcanie się nad ofiarami — 5 osób zamordowanych — 2 osoby ciężko ranna — Bandyci poniszczyli meble — Zrabowali milion marek gotówką oraz masę kosztowności, ubrań i złotych monet

W uzupełnieniu wczorajszej depeszy naszej o zuchwałym napadzie w Skolimowie i bestyalskim zachowaniu się bandytów podajemy bliższe szczegóły:

Niezwykle zuchwałego napadu rabunkowego, połączonego z ohydrami zamordowaniem 5 osób oraz postrzeleniem 2 osób, dokonano w ub. sobotę w znanej miejscowości letniskowej Skolimowie pod Warszawą. Według zebranych informacji na miejscu wypadku, szczegóły straszliwej zbrodni są następujące.

W odległości 5 minut od stacji kolejki wileńskiej, Skolimów, znajdują się zabudowania mieszkalne i młyn wodny, należące do Stanisława Regla. Onegdaj rano Regiel z żoną i 13-letnim synem wyjechali do krewnych, zamieszkałych w Warszawie, zapowiadając przyjazd do domu na godz. 8 wieczór. Wbrew zapowiedzi pp. Reglowie nie przyjechali o godz. 8, przeto pozostała rodzina i domownicy sami spożyli kolację.

Około godz. 9 wieczór, gdy służąca, Marya Blachowiczowa, zajęta była myciem naczyń po kolacji, przez okno od podwórza padło kilka strzałów rewolwerowych, poczem bandyci wdarli się do domu i wtargnęli do kuchni. Przerażona służąca uciekła z kuchni do sypialni i ukryła się pod łóżkiem, pociągając za sobą 9-letniego syna Reglów, Henryka. Pozostali domownicy, zaskoczeni tak znienacką, nie zdążyli się ukryć, lub wszcząć alarm, gdyż bandyci, strzelając na oślep raz po raz, powalili ich na ziemię, poczem zaczęli się znęcać w niemiłosierny sposób nad rannymi lub konającymi, zadając im razy krzesłami, dubeltówką i grubym kijem tak silnie, że wszystkie te przedmioty połamały w kawałki.

Na odgłos pierwszych strzałów i słaby krzyk napadniętych, wpadł do mieszkania Reglów kominiarz z miodłą i sznurami, który znajdował się wówczas w sąsiedniej piekarni Jana Dwornika. Zbrodniarze również pochwycili go i nie zważając, że błąkał on ich na kłęczkach o darowanie życia ze względu na żonę i czworo dzieci, kilko-

ma strzałami powalili go trupem na miejscu. W przyległym do młyna pokoju znajdowało się dwóch robotników; bandyci, stojący na czatach, spostrzegli ich i pod groźbą rewolwerów przyprowadzili do sypialni Reglów, gdzie już znajdowali się ranni lub zabici, a gdzie ich podobny los spotkał.

Ranny czterema kulami korepetytor, leżąc twarzą do podłogi, udawał zabitego, lecz skorzystawszy z chwilowej nieobecności zbrodniarzy w sypialni, zgasił lampę. Wówczas ukryta pod łóżkiem służąca, wyskoczyła, przeskoczyła otomane i otworzywszy drzwi z haczyka, uciekła po schodach na strych, gdzie ukryła się w stosie otrąb. Zbrodniarze zauważyli jej ucieczkę zbyt późno, pociągali ją jednak na strych, lecz znaleźć jej nie mogli. W czasie pędowania w szafach, kredensie, łóżkach i bieliźniarce, jeden ze zbrojów ujął pod łóżkiem syna Reglów i dał mu strzał.

Mordercy zrabowali: 1.000.000 marek gotówką, które Regiel miał przygotowane na daninę państwową i podatki, 150 rb. srebrem, 5 sztuk 5 rubliówek, zegarek złoty męski, monety starodawne itp. kosztowności.

Około godz. 10 wiecz., gdy bandyci usłyszeli sygnał nadjeżdżającego z Warszawy pociągu, wówczas dopiero uciekli w stronę Piaseczna, porzucając na szosie stary patent młyna. Wspomnianym pociągiem przyjechali z Warszawy małżonkowie Reglowie, którzy wszedłszy do sypialni, zostali na podłodze 7 ofiar: 5 zabitych i 2 rannych.

Zabici:

Zofia Reglówna, lat 19, córka młynarza;
Antoni Regiel, lat 58, brat młynarza, wdowiec;
Walenty Kraszewski, lat 45, kominiarz z Piaseczna;
Piotr Winiarek, lat 42, robotnik;
Michał Orzechowski, lat 44, robotnik (przyjechał niedawno z Siedlec do brata swego robotnika w młynie).

Ranni:

Antoni Małek, lat 25, student uniwersytetu wydziału prawnego (rana w głowę, łopatkę, prawą rękę i lewą nogę);

Henryk Regiel, lat 9, syn młynarza (rana górnej szczęki na wylot).

Ranni umieszczono w sanatorium dra Solmana.

Na miejsce niesłychanej zbrodni przybyli przedstawiciele komendy policyi star. warszawskiego i m. Warszawy, urzędu śledczego i pogotowie policyjne. Zbadano przedewszystkiem ocalałych 4 świadków bestyalskiej zbrodni, t. j. służącej i 11-letniej córki Reglów, Henry, która owinęła się pierzyną w łóżku i tym sposobem ocalała. Zabrano również z Warszawy fotografa, daktylekopa i psa policyjnego. Po szczegółowym obejrzeniu miejsc napadu, policja warszawska dokonała w Skolimowie i okolicy obławy. Rezultatem jej było znalezienie ukrytych w cegielni w Chylicach pięciu silnie podejrzanym ludzi, z których jeden, jak się okazało, jest niebezpiecznym bandytą, poszukiwanym od roku 1918. Wszystkich okutych w kajdany przywieziono do Warszawy. Na miejscu zbrodni pozostało kilku agentów, którzy dalszym ciągu czynią poszukiwania.

Zapewnie ci sami bandyci, którzy dokonali zbrodni w Skolimowie w mieszkaniu pp. Reglów, na dwie godziny przedtem wtargnęli do willi „Zofiówka” w Skolimowie i obrabowali tylko co przybyłego z Warszawy inż. Fabiana Flauma, który niedawno powrócił z Ameryki i z braku lokalu w Warszawie, chciał zamieszkać w Skolimowie. Bandyci zasiałszy domowników przy kolacji, steroryzowali ich rewolwerami i zrabowali 150 tysięcy marek gotówką, futro męskie, 2 zegarki i obrożkę, ogółem na sumę 400 tysięcy marek. Następnie bandyci związaali małżonków Flaum, bonę, dozorcę, żonę jego i 2 córki, wtargnęli ich do piwnicy i podparli silnie drzwi, uciekli. Dopiero o godz. 5 rano dozorca wylamał kratę w okienku i uwolnił ofiary napadu.

— 000 —

Stan rachunków Pocztowej Kasy Oszczędności w Warszawie.

STAN CZYNNY.

STAN BIERNY.

		1 Wrzesień		1 Październik		1 Listop. 1921 r.						1 Wrzesień		1 Październik		1 Listop. 1921 r.	
		Marki		Marki		Marki						Marki		Marki		Marki	
1	Kasa P. K. O.	30,339 076	49	52,979 876	29	32,393 121	78	1	Fundusz zapasowy	28,349 318	67	28 354 930 95	28 354 930 95				
2	P. K. O. P. a) r/k bieżący . .	1,386 305 016	24	502 997 489	27	20 461 353	51	2	Wkłady czekowe	8 68 9 6 966	8	9 5 7 719 3 9	11 029 339 950				
	b) Bilety skarbowe	3,500 000 000	—	3,500 000 000	—	3,500 000 000	—	3	„ oszczędnościowe	2,522 539 580	68	2,624 449 974	64 2 754 219 000				
3	P. K. O. — Wiedeń	12,893 992	89	5,622 763	58	5,733 502	48	4	Fundusz Emerytalny pracowników P. K. O.				4 000 000 —				
4	Ministerstwo Poczt i Telegr. fów	3 079 563 882	80	4 152 342 257	47	4 908 862 580	4	5	Przekazy wysłane do wypłaty	802 994 330	7	1 149 613 752	20 1 289 722 896				
6	Loaty	2 964 229 167	71	3 406 201 682	75	3 361 956 938	8	6	Odsetki i prowizye pobrane	126 929 513	91	143 571 848	— 137 691 767				
7	Papery wartościowe własne	977 12 611	38	1 005 983 662	9	502 351 793	87	7	Sumy przechodnie	630 878 150	83	80 751 411	37 212 342 371				
7	Nieruchomości	256 196 461	04	322 174 825	7	307 210 337	15	8	Zwroty za druki			4 784 552	10 7 155 280 69				
8	Ruchomości	5 935 821	90	26 787 592	65	26 804 102	65										
9	Dyrekcya Poczt i Telegrafów w Wilnie			213 042 901		213 012 901											
10	Drukarnia P. K. O.	4 992 936	01	3 972 048	75	5 014 022	85										
11	Warsztaty rzemieślnicze	232 612	25														
12	Sumy przechodnie	483 599 568	01	966 106 874	26	515 178 547	77										
13	Koszty administracyjne	93 600 180	70	123 658 990	21	178 637 371	66										
		12 791 589 091	65	14 069 041 114	77	15 512 827	70			12 791 589 091	65	14 069 041 114	77	15 512 827	70		

STAN DEPOZYTÓW:

5 334 649 955 36 6 002 983 440 30 7 971 578 051 37

Prezes: (—) H. Linde.

Naczelnik Izby Obrechnkowej: (—) Janowski.

		Październik	Listopad
Liczba kont czekowych	a) Warszawa	15 318	17 353
	b) Poznań	2 346	2 548
Suma obrotów bezgotówkowych:	a) Warszawa	30 153 956 709 68	37 664 248 908 —
	b) Poznań	2 013 503 399 77	3 924 415 955 71
Ogólna suma obrotu czekowego	a) Warszawa	45 335 925 614 97	78 428 343 956 81
	b) Poznań	4 529 526 101 91	6 204 305 161 02
Liczba kont oszczędnościowych		41 152	41 518
Ogólny obrót oszczędnościowy		4 973 387 112 74	4 883 739 419 —
Wkłady na konta czekowych w dn. 1/1 1921 roku wynosiły Mk. 2 19 554 675 53,			
do dnia 1/XI r. ub. wzrosły one z górą pięciokrotnie. Przyrost miesięczny wkładów wynosi 10—14%. Liczba uczestników obrotu wynosiła w dniu 1/1 r. ub. 7531, w ciągu 10 miesięcy r. ub. otwarto nowych kont 12 370. Dziennie przybywa kont przeciętnie 65. Suma obrotu bezgotówkowego (clearing) w styczniu 1921 roku wynosiła			
	Mk. 1 678 322 199 —		
	w listopadzie r. ub. Mk. 41 610 661 863 —		
Ogólna suma obrotu czekowego w styczniu Mk. 3 045 221 886 —			
	w listopadzie Mk. 84 632 649 117 —		

Obrót bezgotówkowy osiągał 65% ogólnych obrotów P. K. O.

Z lokat gwarancyjnych krótkoterminowych, udzielonych na potrzeby życia gospodarczego państwa przypadało na przemysł 60%, samorządy 25%, spółdzielnie 1%, Do dnia 1/XI 1921 r. przyjęto kont czekowych wiedeńskiej P. K. O. 7,493 na sumę Kor. 45,465,130.

Wkłady na książeczki oszczędnościowe wynosiły w dniu 1/1 1921 roku Mk. 1 034,233,202 —, liczba książeczek wydanych na 1/1 1921 r. 27,956 —, do dnia 1/XI roku ub. przybyło wkładów Mk. 1,719,935,804 — nowych książeczek wydano 13,582. Przyrost miesięczny wkładów oszczędnościowych wynosi 4—5%.

Przyjęto książeczek oszczędnościowych wiedeńskiej P. K. O. sztuk 18,785 na sumę Kor. 18,295,739.

Odsetki i prowizje pobrane do dnia 1/XI 1921 r. wynosiły Mk. 187,6 milionów przy kosztach administracyjnych Mk. 178,6 milionów, przewyżka tymczasowa wynosi Mk. 9 milionów.

Na sumy przechodnie składają się różne rozrachunki pomiędzy oddziałami P. K. O., centralą P. K. O., P. K. K. P. i urzędami pocztowymi.

CENY OGŁOSZEN: PRZED TEKSTEM 180 MK. — KRONIKA 90 MK. —
NADESLANE 75 MK. — ZWYKŁE 30 MK. ZA WIERSZ.

JUZ WYSZŁA!

NAKŁADEM KSIĘGARNI NAUKOWEJ
POLSKIE TWO PED. LWOW — M. ARCT — WARSZAWA
SPÓŁKA Z OGR. ODP.
LWOW, HOTEL GEORGE'A

USTAWA O DANINIE MAJĄTKOWEJ

WRAZ Z ROZPORZĄDZENIEM WYKONAWCZYM
OBOWIĄZUJĄCEM TYLKO MAŁOPOLSKIE

CENA 200 MP.

52

OPRACOWANA PRZESZ **Dra JANA GOTTFRIEDA**
NACZELNKA WYDZ. IZBY SKARBOWEJ WE LWOWIE.
DO NABYCIA WE WSZYSTKICH KSIĘGARNIACH.

WŁ. TOMASZEWSKI

SKŁAD PORCELANY, SZKŁA I LAMP

Kraków, Rynek 16, u wylotu ul. Grodzkiej

wypożyczają szkło i porcelanę

na zabawy taneczne, zebrania towarzyskie i wesela.

Beczki żelazne,

posynkowane, nowe o pojemności 200 litrów
z dostawą natychmiastową — dostarcza

Polskie Tow. Handlowe S. A.

w Krakowie, ulica Sławkowska 1. 22

Rafinerya nafty i olejów mineralnych
„Gartenberg & Schreier” Jasło, poszukuje
zdolnego destylatora. 145

Jednością silni!

Nie tylko lud siemieniczny upodobał sobie
„Pobudkę Bełdowskiego”, lecz również
i ci pracownicy, którzy w kopalniach, fa-
brykach, warsztatach, rafineriach itp. dźwi-
gają na swych barkach rozwój i wielkość
przemysłu polskiego. Dzisiaj granice naszej
Ojczyzny są rozległe, więc i rozwój każdej
gałęzi naszego przemysłu jest zapewniony.

Jeśli lud wie ski żywiołowo popiera „Po-
budkę Bełdowskiego” to odzywam się
do Was a śmiało mogę powiedzieć —
do wielkiego grona przyjaciół i zwolenni-
ków mego przemysłu — z tem przeświad-
zeniem, że polski robotnik, pracę polskiego
robotnika również żywiołowo popierał bę-
dzie w całej Polsce.

W jedności jest siła — tą zatem jedno-
ścią „Pobudka Bełdowskiego” zdo-
będzie pierwszeństwo ponad wszelkimi in-
nymi wyrobami i znajdzie się wkrótce we
wszystkich kopalniach, rafineriach, fabry-
kach i warsztatach całej Polski.

Żądacie wyraźnie „Pobudkę Bełdow-
skiego”.

Mr Wład. Bełdowski
Fabryka tutek i bibulek
Kraków, Plac Maryacki L. 1.

140

Bednarze! Poszukujemy 3 kadzi okrą-
głych ze suchego drzewa
modrzewiowego o pojemności 270 hl. Dostawa jak
najprędzej. Oferty pod „Fabryka” do biura ogłoszeń
Feliksa Stattera, Kraków, Grodzka 15. 119

Marmolady do krajania z jabłek

na cukrze pierwszej jakości w skrzynkach
25 tylko hurtownie dostarcza 8002

Polskie Towarz. Handlowe S. A.

Oddział spożywczy, Kraków, Sławkowska 1.

Doroczne Walne Zgromadzenie

członków Stowarzyszenia spożywczego „Jedność”,
odbędzie się w niedzielę, dnia 18 lutego 1922 r. w sali Czy-
telni im. J. Piłsudskiego w Muszynie. Początek o godzinie
2-giej popołudniu. W braku kompletu o godz. 3-ciej bez
względu na ilość zebranych, z następującym porządkiem
dziennym:

- 1) Zagajenie i odczytanie protokołu z ostatniego Wal-
nego zgromadzenia.
- 2) Sprawozdanie ogólne za rok 1921.
- 3) Sprawozdanie kasowe.
- 4) Sprawozdanie komisji kontrolującej i udzielenie
absolutoryum zarządowi.
- 5) Sprawa likwidacji spółki. 143
- 6) Dyskusja i wnioski. Zarząd.

AUTO „BENZ”

6-cio osobowe, 14/30 HP. z samozapa-
łem i światłem Boscha, najnowszy typ
karoseryi, koła drutowe — doskonale
utrzymany, przystępnie do sprzedania.
Wiadomość w biurze ogłoszeń „Prasa”,
Kraków, Karmelicka 16. 26

Reklama dźwignią handlu.

KAZDY, KTO PRAGNIE

poznać życie
narodów na
kuli ziemskiej, kogo zajmuje literatura, sztuka, dramat, muzyka,
śpiew, sprawy wojskowe, sport, wynalazki, przemysł, handel,
mody i t. d. i t. d., ten prenumeruje „Przegląd Światowy”, ilu-
strowane czasopismo, poświęcone wszystkim gałęziom wiedzy.
„Przegląd Światowy”, pojawia się w czterech językach, polskim,
w części ilustracyjnej i „Przewodniku Międzynarodowym”, rów-
nież francuskim, angielskim i niemieckim, wraz z dodatkiem
„Esperanta Fako” — wychodzi 15 każdego miesiąca.

Bezpłatne premie dla prenumeratorów „Przeglądu Świate-
wego”: Każdy prenumerator „Przeglądu Światowego” otrzyma
bezpłatnie „Ilustrowaną Encyklopedję Podręczną” i w każdym nu-
merze pięć powieściowych dodatków. Przedpłata roczna: 5000 mk.
pol., 15000 kor. austr., 2000 mk. niem., 100 fr., 4 dol. Przed-
płata półroczna: 2500 mk. pol., 8000 kor. austr., 1000 mk. niem.,
50 fr., 2 dol. Redakcja i Administracja „Przeglądu Świate-
wego”, Warszawa, Sienna 23. Do nabycia w biurach dzienni-
ków, księgarniach i na dworcach kolejowych. — Egzemplarzy
okazowych nie wysyła się.

Wszyscy Kupcy i Przemysłowcy czytają i prenu-
merują ilustrowany miesięcznik przemysłowo-handlowy „Ku-
piec Europejski”. Prenumerata roczna: 1000 Mk., półro-
czna 500 Mk. Redakcja i Administracja: Warszawa, ulica
Sienna 23.

Prenumeruj ilustrowane czasopismo sportowe „Spor-
towiec Zagraniczny”, wydawnictwo miesięczne. Rocznie
250 Mk., półrocznie 150 Mk. Redakcja i Administracja: War-
szawa, ul. Sienna 23.

Kto chce mieć zdrowy humor, ten prenumeruje
„Śmiech”. Wychodzi miesięcznie. Prenumerata roczna 250 Mk.,
półrocznie 150 Mk. Redakcja i Administracja: Warszawa,
ulica Sienna 23. 81

Stolarzy

zdolnych do robót budowla-
nych 10-ciu, zaś meblowych
dwóch, przyjmie zaraz fabry-
ka stolarska, Józefa Jończygo
w Nowym Targu. Mieszkanie
i wikt zapewnione. 142

Zgubione

dokumentu wojskowego na na-
zwisko Tadeusz Ból z Łap-
czyce pow. Bochnia unieważ-
nia się. 147

Panienci

umiejące szyć na maszynie
poszukuje Wiener, fabryka ka-
peluszy Stradom Ł. 144

„PRASA”

Zawiadamy naszych Klientów jak również
wszystkich P. T. Przemysłowców i Kupców,
że przyjmujemy

Ogłoszenia do pism rosyjskich

(w Rosji sowieckiej)

PO CENACH ORYGINALNYCH
POWSZECHNE BIURO REKLAMY

„PRASA”

Kraków, Karmelicka 16. Tel. 20-86.

Inż. Wacław Gasior i Ska

w Krakowie, ul. Karmelicka 14. 36

Dostarczają Silników i wszelkich maszyn dla cegielni, stolarz, tartaków
i t. p. Zakładów fabrycznych oraz aparatów i artykułów te-
chnicznych jak pasy, szczeliwa i t. p. dla ruchu fabrycznego.
Projektują dozoria i przeprowadzają montaż wszelkich urządzeń fabrycznych,
maszynowych, wykonują plany maszynowe i obliczenia techniczne.
Urządzają susznie do drzewa, jarzyn, skóry i dachówki oraz ogrzewania
centralne i wodociąg.
Wylączna sprzedaż: maszyn do obróbki metali i drzewa
firm

BCH. WEISS, WIEDEN X. i fabryki „FRAMAG” w Gaggenau w Badenie.